

گات و پیش‌بینی

پیامدهای آن

در بخش کشاورزی

الف - مروری بر گات

عوامل شکل‌گیری گات

عوامل تشکیل پیمان گات عبارت بود از، عوامل تئوریک و مشکلات عملی. در تجارت بین‌الملل بحثی به نام مزیتهای نسبی (Comparative Advantage) وجود دارد که طبق آن دو کشور که مشغول تولید کالا هستند، اگر هر کدام کالایی را که در زمینه آن تخصص دارند، تولید کنند منافع هر دو تأمین خواهد شد. بنابراین پایه تئوریک تشکیل پیمان گات، بحث مزیتهای نسبی است. عامل دیگری که موجب پیدا شدن پیمان گات شد، مشکلات عملی بود که در اقتصاد جهانی وجود داشت.

بعد از جنگ دوم جهانی، ویرانیهای عظیمی بوجود آمد و دولتها به این نتیجه رسیدند که برای بالا بردن اشتغال و سطح رفاه در کشورهای آسیب دیده از جنگ، مبادلات تجاری بین خود را افزایش دهند، تا با استفاده و بهره‌گیری از منابع و امکانات موجود در کشورهای مختلف، بتوانند این مشکلات را برطرف نمایند. به هر حال عوامل تئوریک و مشکلات عملی موجود، تئوری اقتصاد و مشکلات و ویرانیهای بعد از جنگ بود.

اهداف گات

اهم اهدافی که در این پیمان بیان شده عبارت است از:

- پیمان گات به طور صریح خواستار آزادی تجارت بین‌الملل است.

- می‌خواهد تعرفه‌ای نباشد.

اگر قرار است گندم و یا هر کالای دیگری وارد کشوری شود از آن سود نگیرند.

- یا یک برنامه مشخص زمانبندی تردد، سودها و تعرفه‌ها به صفر بررسد.

- در تجارت میان کشورها، تعیین نباشد.

- تخصیص بهینه منابع و افزایش کارآیی در سطح جهان.

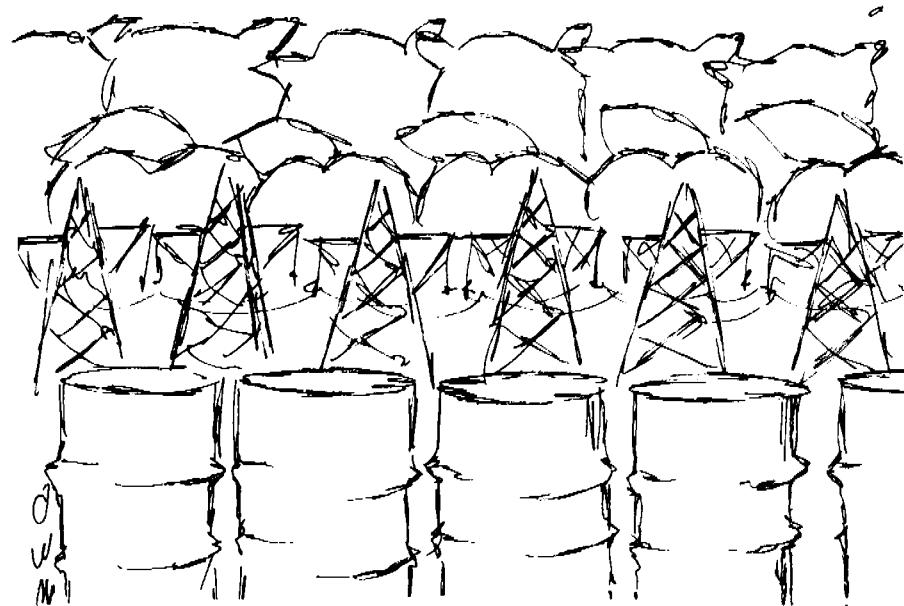
مقررات گات در ۳۸ اصل و دهها ماده تدوین شد و پس از مذاکرات دور

این روزها موضوع گات و عضویت یا عدم عضویت در آن، به صورت جدی مورد مطالعه محققان، اقتصاددانان و حتی سیاستمداران کشور قرار گرفته است. عدهای گات را عاملی می‌دانند که قصد دارد سیاستهای نوین جهانی را به منصة ظهر رساند و گسترش ارتباطات Communication و عصر اطلاعات Information age تحقیق بخشد. با این وصف، مرزهای چهارگانه، مقبولیت خود را از سنت داده و جامعه جهانی به شکل‌گیری نزدیکتر می‌شود.

عدهای نیز معتقدند که پیوستن به گات باعث زوال بسیاری از مشاغل و حرف می‌شود که برای کشورهای جهان سوم و روبه توسعه، از جمله ایران به دلیل رسید جمعیت و بهره‌مندی از جمعیت جوان مناسب نخواهد بود.

در مقابل عدهای نیز معتقدند که با از بین رفتن صنایع کوچک، صنایع پر رونق اقتصادی و سودده که بتوان به آن تکیه کرد بوجود خواهد آمد که در نتیجه رشد دستمزدها، افزایش کیفیت محصولات در سطح استانداردهای بین‌المللی را به دنبال خواهد داشت.

آنچه در پی می‌آید خلاصه‌ای است از سخنرانی دکتر کهزادی، استاد دانشگاه تربیت مدرس و مدیرکل بانک توسعه صادرات ایران که پیرامون پیمان گات ایراد شده است. این مطلب در سه محور مروری بر اصول گات، آیا به عضویت گات درآیم یا خیر؟ و مدل‌سازی و اثرات پیوستن به گات در بخش‌های اقتصادی کشور ارائه گردیده است که از نظر گرامی‌تان می‌گذرد.

صادر نماید باید استانداردهای خاص امریکا را رعایت نماید مانند کمرندهای مغزی و کیسه‌باد جهت جلوگیری از خونریزی مغزی در هنگام تصادف، همچنین تامین قطعات یدکی و گارانتی و...). و اگر استانداردها رعایت نشود، نمی‌توان به این کشورها کالا صادر نمود. فرض کنید ایران می‌خواهد به کشورهای پیش‌رفته گات سبب صادر کند و آنها استانداردهای خاصی دارند که باید رعایت شود. مقدار سمی که به سبب زده می‌شود نباید از حد معینی بیشتر باشد و یا مقدار آنتی‌بیوتیکی که در شیر و یا گوشت وجود دارد، نباید از حد معینی تجاوز کند. در کانادا، وزارت کشاورزی در یک برنامه پرسروصد از استانهای مختلف شیرها را نسونه برداری کرد و آنتی‌بیوتیک این شیرها را آزمایش نمود و مقدار زیادی از شیرها را (به خاطر بیش از حدمجاذب بودن آنتی‌بیوتیک موجود در شیر که ناشی از آنتی‌بیوتیک تزریقی به گاو بود) منعدم کرد.

صرفنظر از صادرات (که باید دنبال بازارهای صادراتی باشیم) برای حفظ سلامتی افراد جامعه باید بخشی از وزارت کشاورزی همراه با وزارت بازرگانی دنبال کنترل میزان سم و آنتی‌بیوتیک موجود در میوه‌ها و شیر و گوشت باشند و نباید فقط به افزایش کمیت توجه کنند، همچنین پاستوریزه بودن شیر، کافی نیست، بلکه کیفیت آن هم اهمیت دارد.

کشاورزی با استفاده از کود حیوانی اخیراً در اروپا به شدت رواج پیدا کرده است، علت این امر هم مقابله با اثرات سوئی است که مصرف سموم و کودشیمیابی بکار رفته در تولید محصولات کشاورزی در بدن دارد. این محصولات علی‌رغم بالا بودن قیمت از بازار خوبی هم برخوردارند.

مساله دیگر که روح گات است، مخالفت با هر نوع حمایت است. کشورهای پیشرفتی به خاطر حضور در بازار، نه تنها از صادرات مالیات نمی‌گیرند، بلکه به آن سوبسید نیز می‌دهند، ولی کشورهای جهان سوم به صادرات به عنوان منبع درآمد مسی نگرند. این کشورها نه تنها از صادرکننده، مالیات می‌گیرند، بلکه مشکلات زیادی برای صادرکنندگان

کشاورزی ژاپن را مطالعه کنید، می‌بینید ژاپن سهمیه دارد که مثلاً گوشت را از هر کشوری چقدر وارد نماید. براساس پیمان گات، سهمیدهای باید بتدریج برداشته شود و کشوری که واردات با قیمت پایین تری ارائه می‌دهد، صرفنظر از مسائل سیاسی، باید بتواند به سایر کشورها کالا صادر نماید و یا سایر کشورها بتوانند. صادرات به آن کشور را ادامه دهند. البته استثنایی هم وجود دارد. اگر کمبود شدید یا مازاد جدی در تولید کشور وجود دارد، اجازه می‌دهد کاهی این اصول تا حدودی رعایت نشود. در مرور کشاورزی هم، استثنایی قائل شده‌اند. (به طوریکه واردات و صادرات

بعضی از محصولات کشاورزی را از متوسط ۵ سال قبل تغییری نمی‌دهد). همچنین پیمان گات اجازه داده که اگر در کشوری مشکل تراز پرداختها وجود دارد (مثلاً کشوری بشدت دارای موازنۀ منفی است و بدنه ارزی دارد) و با صرفه تعریفهای سود گمرکی این موازنۀ منفی تراز پرداختها افزایش پیدا می‌کند، آن کشور بتواند تعرفه‌هایی در این زمینه وضع کند.

استاندارد، طبقه‌بندی و درجه‌بندی نیز یکی از گریزگاههایی است که کشورهای پیشرفتی می‌توانند از آن استفاده نمایند. استاندارد به این معنا که اگر بخواهد کالایی وارد کشوری شود و کشور واردکننده استانداردهای خاصی در مورد آن کالا داشته باشد، کشور صادرکننده باید استانداردهایی مذکور را رعایت کند (مثلاً اگر کشوری بخواهد اتمبیل دو و به امریکا

اور وکوئه، نتایج مذاکرات به شکل جزوی قطور چاپ شد و مجموعه قرارداد گات را در نشست یک ماهه در مراکش با تغییرات لفظی به (World Trade Organization) تبدیل نمودند.

اصول گات

اصل عدم تعییض و آنچه با عنوان اصل دول کامله‌الواد (Most - Favoured Nations) ترجمه شده - به این صورت که اگر امتیازی از نظر صادرات و واردات به یک کشور داده شد، باید به طور اتوماتیک این امتیاز به تمام کشورهای عضو داده شود. (برای مثال اگر ایران از پاکستان شکر وارد می‌کند و پاکستان عضو گات است و ایران تعریف ۳۰ درصد برای واردات شکر دارد، اگر بخواهیم از پاکستان تعریف نگیریم، از دیگر کشورهای نیز نباید تعریف بگیریم).

اصل تثبیت و کاهش تعرفه‌های گمرکی - کشورهایی که پیمان گات را امضاء می‌کنند، متعدد می‌شوند که تعرفه‌های گمرکی را در همین حدی که هست تثبیت نمایند. طبق این اصل چنانچه امکان کاهش تعرفه‌ها وجود ندارد، افزایش آن نیز قابل قبول نیست. براساس این اصل، تعرفه‌ها در یک برنامه زمانبندی شده (که برای کشورهای صنعتی ۵ سال و برای کشورهای در حال توسعه ۱۰ سال است) بتدریج کم می‌شود، تا در نهایت به صفر برسد.

رفع ممنوعیت‌های تحریمی واردات و صادرات (Quota) - این اقتضادی

بوجود می آورند تا آنها نتوانند وارد بازارهای بین المللی شوند. پیمان گات با این سوابیدها مخالف است و لازمه پیوستن به آن حذف حمایتهای مستقیم از صادرات است.

تحولات گات

در پیمان گات از سال ۱۹۴۷-۱۹۹۰ روی هم ۸ دور مذاکره صورت گرفته که آخرین دور آن در اوروپوئه بود که قرار بود در دسامبر ۱۹۹۰ تمام شود، ولی حدود سه سال پیشتر طول کشید و علت طولانی شدن آن، امتناع کشورها از امضای مطالب مخالف منافع ملی کشورهایشان بود. در این مورد از قول جورج بوش گفته شده که «من نیامده‌ام امضاء کنم، بلکه آمده‌ام امضاء خوب کنم» و این نکته مهمی است. (در حالیکه طبق نوشته مطبوعات، یکی از مسئولین کشور ما، در یکی از این مذاکرات شرکت نموده و بر احتی قرارداد مربوط را امضاء کرده است).

کشورهای اروپایی و امریکا می خواهند سوابیدها را بردارند، زیرا باید از خزانه دولت به کشاورزان سوابید بدهند. اگر مانیز با این کار موافق نماییم، کالاهای صادراتی در نظام تجارت بین الملل گران می شود. این کار به نفع کشورهای جهان سوم نیست.

به طور کلی علت عدم توافق و تأخیر سه ساله در مذاکرات دور اوروپوئه چند مطلب بود:

مشکلات بخش کشاورزی - کشاورزان درجهان صنعتی، سازماندهی شده‌اند و تأثیر زیادی در انتخابات دارند. به همین دلیل مذاکره کنندگان همیشه منافع کشاورزان را در نظر می گیرند. یکی دیگر از علل طول کشیدن دور اوروپوئه، عدم توافق در بخش سرویس و خدمات بود، زیرا کشورهای عضو اجازه دارند تا ۲ درصد از درآمدهای هر کشور عضو به آن کشور، صادرات داشته باشند. اگر کشور ما نیز به عضو گات درآید، می تواند با استفاده از ۲ درصد درآمد ملی هر کشور عضو در بازارهای آنها به رقابت بپردازد. همچنین در مذاکرات گات بحث در زمینه خدمات فرهنگی سیستمهای ماهواره‌ای و مخابراتی و نرم‌افزارهای کامپیوتری ادامه

یافت. مطلب دیگر در مورد کاهش تعرفه‌های گمرکی کالاهای صنعتی است که برای حمایت صنایع نباید از واردات، تعرفه‌های اضافی گرفت. کاهش موانع تجاری نیز یکی از عوامل طولانی شدن مذاکرات گات در ۱۹۹۰ شد. یکی دیگر از مساواد بحث Copyright است که در دور اوروپوئه در این مورد تاکید فراوان شده که نتوان از کتابها و یا نرم‌افزارهای کامپیوتری کپی تهیه کرد. در غیر این صورت اعضای گات می توانند در دادگاههای کشور خاطی متخلص را تعقیب نمایند و یا اگر دادگاهای کشور خاطی ترتیب اثر ندادند، می توانند جلوی صادرات آن کشور را به کشورهای عضو بگیرند. در این دور از مذاکرات گات، اعضا در امور ترافیکی، کشتیرانی و خدمات مالی و هواپیمایی کشوری به توافق نرسیدند و قرار شد در دورهای بعدی بحث نمایند.

ب - عضویت یا عدم عضویت ایران در گات

در این مورد دو دیدگاه متصاد موجود است.

دیدگاه اول: اگر عضو سازمانهای بین المللی شویم، با توجه به اینکه این سازمانها زیرنظر امریکا هستند، هیچ گاه به نفع ما اقدامی نکرده، منافع ما را تأمین نمی کنند.

دیدگاه دوم: درست است که سازمانهای بین المللی به نفع ایران اقدامی نخواهند کرد، اما عضویت در آن، پیدا کردن تربیونی برای اظهار نظرهای ایران است.

مشکلات پیوستن به گات برای پیوستن به پیمان گات مشکلات مختلفی به شرح ذیل وجود دارد.

مشکلات قانونی اصول ۴۴ و ۸۱ قانون اساسی مخالف پیوستن به پیمان گات است، زیرا این

اصول می گویند، صنایع مادر باید در دست بخش دولتی باشد. براساس پیمان گات، شرکتهای خارجی اجازه دارند داخل هر کشور عضو فعالیت نمایند. البته این مشکل حل شدنی است چون نمونه‌هایی در گذشته وجود داشته که در زمان شهید رجایی در مورد فعالیت سرمایه‌گذاری خارجی از شورای نگهبان استفسار شده بود و شورای نگهبان اجازه داده بود.

مشکل صنایع تولیاتی داخلی و خطرناکی آنها

قوایین گمرکی کشور به خاطر حمایت از صنایع نوپا، برای واردات کالاهای خارجی تعریف بالا قرار می دهد. با عضویت در پیمان گات، باید ظرف ۵-۱۰ سال تعریف‌ها را به صفر برسانیم. در این صورت صنایع نوپایی داخلی که باید حمایت شوند، دچار مشکل خواهند شد. با پیوستن به گات امکان نایابی صنایعی که با حمایتهای سنگین پا گرفته‌اند، وجود دارد.

مشکلات عملی از طرف کشورهای طرف قرارداد

مشکلات عملی از طرف کشورهای طرف قرارداد، برای ما وجود دارد. با امضای گات، ورود به بازارهای صادراتی آنها بسادگی امکان پذیر نیست و آنها استانداردها را تحمیل می کنند. آیا ما آندر کارشناس و متخصص داریم که اگر روزی به جایی رسیدیم که تولیدکننده گوشت باشیم و آنها گفتند هورمون گوشت ایران بالاست، بتوانیم ثابت کنیم که هورمون آن، اندازه است؟ آیا به اندازه لازم حقوقدان قوی برای دعاوی با سایر کشورها داریم؟ آیا متخصصین قوی داریم که در سیستمهای پیچیده آنها بتوانند ثابت کنند که نسبت واردات ۲ درصد نیست و برای مثال ۱/۹ درصد است؟ یکی دیگر از مشکلات، جواز دادن به صادرکننده است.

در مورد کالاهای خارجی در دیگر کشورها نیز، تبعیض وجود دارد. مثلاً گاهی مشاهده می کرد که کشمش ایران وارد

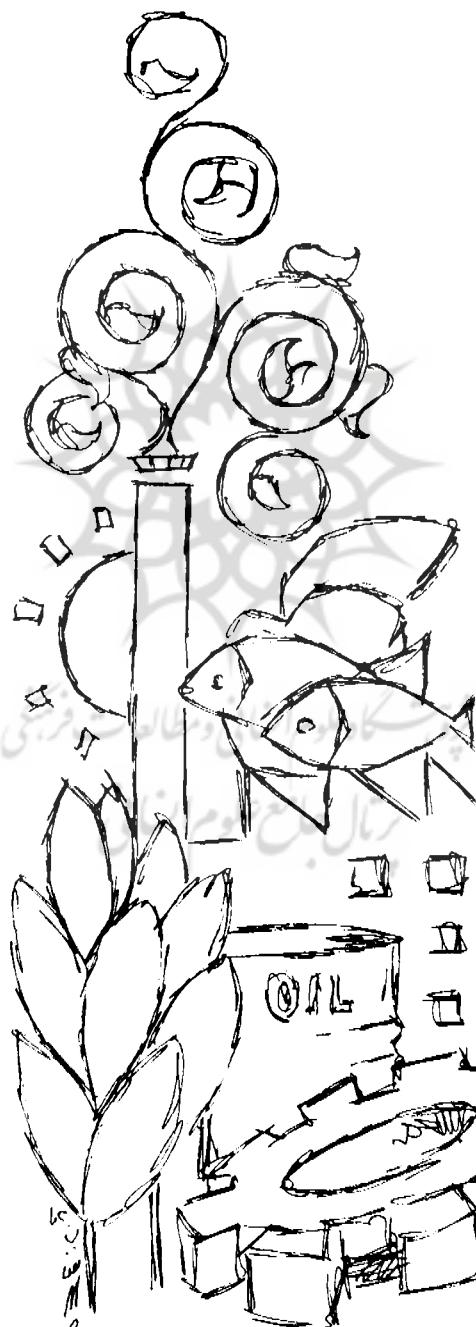
انگلستان می‌شود و به علت جو سازی و تبلیغات رادیو تلویزیون (که نقش مهمی در افکار عمومی انگلیس دارد) کشمش ایران به نام کشور دیگری به فروش می‌رود. آنها اگر بخواهند ما را از بازارهای خود بپرون کنند، هم نام ایران را روی محصولات می‌نویسند و هم رادیو تلویزیون بر ضد ایران تبلیغ می‌کنند.

مشکلات سیاسی این عضویت برای ایران

با عضویت در پیمان گات، باید سیاست خارجی را براساس خواست آنان تنظیم کنیم، زیرا کشورهای پیشنهاد، بازارهای خود را بدون معامله سیاسی به روی کالاهای ما باز نخواهند کرد.

ضرورتهای پیوستن ایران به گات
 تاکنون جنبه‌های منفی قضیه عنوان شد، اما نظر به روبه اتمام بودن منابع نفتی کشور و ضرورت توسعه اقتصادی، چاره‌ای جز ورود به بازارهای جهانی نیست. پیوستن به پیمان گات این امکان را می‌دهد که ابزاری قانونی برای ورود به بازارهای بین‌المللی و وسیع داشته باشیم. با عضویت در این پیمان، به علت حضور صنعت کشورهای پیشنهاد در کشورمان، صنایع مجبورند متتحول شوند و کیفیت کالا را بالا ببرند که خود باعث تحرک صنایع می‌شود. در دنیا مشخص شده که کشورهایی که از نظر اقتصادی، منزوی هستند، از نظر سیاسی نیز منزویند. اگر بخواهیم از نظر سیاسی حرف خود را در دنیا بزیم باید از نظر اقتصادی فعل باشیم. این دلیل موافقان پیوستن به گات است.

بنابراین اثر مثبت پیوستن به پیمان گات، حضور رسمی تولیدکنندگان خارجی در بازارهای کشور و امکان حضور قانونی ایران در بازارهای جهانی است این کار همچنین به تولیدکنندگان مبتکر تحرک می‌دهد و کارآیی در تولیدات داخلی، افزایش می‌باید. اثر منفی پیوستن به پیمان گات نیز نایودی آن دسته از تولیداتی است

که توان رقابت ندارند. به هر حال درآورد این تأثیرات، نیاز به مدل‌سازی دارد و اگر بخواهیم مدل‌سازی کنیم باید بینیم چگونه فشارهای عدم پیوستگی به گات را کاهش دهیم. یکی از راهها این است که به صورت ناظر شرکت کنیم، برای حضور در پیمان گات (به عنوان ناظر) ۵ سال وقت داریم که یک سال آن گذشته است. به وزارت راه و وزارت صنایع پیشنهاد می‌شود که به جای امضا مطالب نامفهوم از حق قانونی خود، به عنوان ناظر استفاده کنند.

پس باید با یک کار کارشناسی، اثرات پیوستن به گات را در سطح ماکرو و میکرو محاسبه کنیم. ممکن است در بخش کشاورزی ضرر کنیم، ولی در بخش صنعت ضرر نکنیم، یا در بانکداری و خدمات ضرر کنیم و در کشاورزی ضرر نکنیم و... راه دیگر برای کاهش اثر عدم پیوستن به پیمان گات، فعال نمودن پیمانها و قراردادهای منطقه‌ای است. ما در حال حاضر با ترکمنستان قرارداد داریم و با قزاقستان و ازبکستان در حال انعقاد قرار دادیم. با فعال نمودن قراردادها در صورتی که نتوانستیم وارد بازارهای بین‌المللی شویم، لاقل بازار کشورهای همسایه را از دست نمی‌دهیم. مطلب دیگر، بازسازی نیروی انسانی کشور است. با بازسازی نیروی انسانی و آموزش آنها می‌توانیم نقاط ضعف خود را جبران کنیم. با آموزش، می‌توان اثرات پیوستن به پیمان گات را برای اقشار مختلف از جمله کشاورزان تشریح کرد و اقشار مختلف را در جریان نقاط مشیت و منفی آن قرار داد، تا آنان خود را با تحولات جدید تطبیق دهند. ما باید به طور دقیق روی بخش‌های مختلف مطالعه کنیم و نقاط ضعف خود را بدست آوریم. باید تحقیق کنیم که اشکال یک تولیدکننده یا صادرکننده ایرانی چیست که نمی‌تواند به کشور آلمان کالا صادر کند. همچنین کمبودها را شناسایی کرده، درجهت رفع اها اقدام نماییم. اگر در صادرات کالایی، مشکل داریم خیلی سریع گروهی را برای مطالعه بفرستیم. این

کارها در کشورهای دیگر انجام شده است.

ج - روش‌های ممکن و عملی برای مدل‌سازی اثرات گات بر بخش‌های مختلف اقتصادی

روش عملی مدل‌سازی تأثیر گات بر اقتصاد ما چیست؟ بدون مطالعه نمی‌توان عضو پیمان گات بشویم. باید مدل ساخته آنرا Quantify نماییم که عضویت در پیمان مذکور از نظر مقداری چه تأثیری بر کشورمان دارد. در این رابطه مدلها را به دو دسته می‌توان تقسیم نمود:

یکی مدل‌های اقتصادی سنجی، که مدل عرضه و تقاضای بین‌المللی را تخمین می‌زند و عرضه و تقاضای مازاد را هم محاسبه می‌کند. دیگری مدل‌های برنامه‌ریزی خطی، که بحث روشهای مشکلات آن است مشکلی که مسئولان بی‌اطلاع از علم اقتصاد دارند، این است که نقطه‌ای بحث می‌کنند و هیچ‌گاه روی منحنی بحث نمی‌کنند. برای روشن شدن موضوع از مدل بیسیک استفاده می‌کنیم که مدلی استاندارد است و برای تحقیقی که در استرالیا انجام شده، مورد استفاده قرار گرفته است. فرض کنید D و S به ترتیب منحنی تقاضا و عرضه پسته است. اگر به پیمان گات بپوندیم حمایتها باید حذف شود. با توجه به عرضه و تقاضا، قیمت تعادل در بازار داخلی P_1 و q_1 خواهد بود. اگر قیمت پسته در بازارهای جهانی P_2 باشد، مقدار تولید در این قیمت q_2 خواهد بود. از این مقدار q_2 تقاضای داخلی است و $q_2 q_1$ مازاد تقاضای داخلی است که به بازارهای جهانی راه خواهد یافت. به عبارت دیگر، وقتی پسته به بازارهای جهانی راه یافته، به علت افزایش قیمت از P_1 به P_2 تقاضای داخلی کاهش می‌یابد و افراد کمتری می‌توانند پسته بخرند، مگر آنکه در آمدشان افزایش یابد. اگر درآمد افراد مقاضی در داخل کشور افزایش نیابد، مصرف داخلی از P_1 به P_2 کاهش می‌یابد. پس مشاهده می‌شود که قابل رقابت بودن پسته ما در بازار کشورهای

که منحنی تقاضا و عرضه را جداگانه تخمین می‌زنیم، سپس مدل کلی را تشکیل داده، تخمین می‌زنیم در Quadratic Programming اگر استفاده از نتیجه اقتصادی ممکن نشد، از طریق برنامه‌ریزی خطی از صادرکننده و واردکننده به شکل Cross Section نمونه‌برداری کرده، مدل‌سازی می‌نماییم.

روش اجرا، (مدل‌سازی)

طرق مختلفی که برای اجرای این کار مورد استفاده قرار می‌گیرد، عبارت است از:

برآورد منابع اطلاعاتی، شناسایی بخشها و پیش‌بینی آنچه در اینده ممکن است مورد بحث باشد، برآورد مالی اجرای طرح مطالعاتی از این جهت که در اثر پیوستن به گات چه موضوعاتی در آینده ممکن است مطرح شود، تشکیل گروه کار مقدماتی برای بررسی مورد مذکور، تیمی مشکل از کارشناسان آشنا به اقتصادستنجدی، تجارت بین‌الملل، اقتصاد تولید و کارشناسان مختلف، جهت بررسی تاثیرات پیوستن ایران به گات.

خارجی، تعدادی از مصرفکنندگان را از مصرف پسته محروم نمود، اما تولید پسته را افزایش داد. بیسیک است.

حال به نمودارهای زیر توجه کنید: نمودار (۱) منحنی عرضه و تقاضا برای

کشور صادرکننده و نمودار (۲) منحنی عرضه و تقاضا برای کشور واردکننده است. در وسط نیز قیمت در بازارهای جهان نشان داده است. اگر بازارهای بین‌المللی به روی کشور (۱) باز شود، یک ارمیتاژ داریم (آرمیتاژ به این معنا که در جایی که قیمت پایین‌تر است، کالا خریداری شده و در جایی که قیمت بالاتر است، به فروش برسد). در نمودارهای فوق، عرضه مازاد و تقاضای مازاد دو کشور را می‌توان تخمین زد و براساس تخمین حساب کرد چه مقدار تولید داخلی افزایش می‌یابد. این در مورد پسته است که کشور (۱) می‌تواند آنرا به قیمتی کمتر از

بین‌المللی تولید نماید (مثلاً پسته ایران). اگر قیمت تولید در کشور (۱) بالاتر از قیمت جهانی باشد (مثلاً برنج ایران) معادله بر عکس می‌شود و کشور (۲) کشور تولیدکننده و صادرکننده و کشور (۱) واردکننده خواهد بود. در این نمودار، باید از سمت راست به چپ عمل نمود. همچنین این مدل را می‌شود هم به صورت مدل اقتصادستنجدی و هم به صورت مدل برنامه‌ریزی خطی بیان کرد. در مورد اقتصادستنجدی روش این است که باید - اطلاعات داشته باشیم و منحنی تقاضا و عرضه را تخمین بزنیم این مدل Quadratic Programming است و شما یک عامل

Quadratic Programming را که انتگرال منحنی تقاضاست در برنامه‌ریزی خطی مازکریم می‌کنید (انتگرال \int منهای انتگرال $\int F^D(O) - \int F^S(O)$ $F =$)، رسیدن به قیمت تعادل واقع بیناندتر فایده مدل فوق است که هم

Consumer Surplus و هم Producer Surplus مازکریم می‌شود. یعنی در نهایت به نتیجه‌ای که می‌رسیم، هم منافع کشور صادرکننده و هم کشور واردکننده را تأمین می‌کند روش دیگر اقتصادستنجدی این است